

पुत्रभाव ए० पुत्रस्य भावः । १ पुत्रत्वे ज्योतिषोक्ते २ पञ्चमे भावे
द्वादशभावशब्दे ३८०२ ए० दृश्यम् । तत्र अह्नादि-
स्थित्यादिफलानि जातकपद्धतात्तुक्तं यथा
“शुभखगवसतिः सुतालवये ऋतुभरहितः शुभवीक्षितोऽपि
वा स्यात् । कथयति शुभसन्ततिं नराणां च च विप-
रीतफलः खलस्य योगात् । चन्द्रादिलगनादपि पुत्रभावे
वर्गो यदेकोऽपि च गीष्मतेः स्यात् । तदा वदेदौरसमेव
पुत्रं बलावलोक्तस्य हि तारतम्यात् । तनौ धने वा
सहजे विलग्ननाथे सुतः स्यात् प्रथमं चतुर्थे । पुत्री भवेत्त-
त्परतश्च पुत्रात् द्विकन्यकानां जननप्रदः स्यात् । चन्द्रभौम-
शुक्रवीहिदेहगा आदिमे वयसि सन्ततिप्रदाः । ते पुन-
र्धनुषि नान्तिमे तथा प्राचि सन्ततिकरा मता विदाम् ।
सन्तानभावे अह्नादियोगो नवांशयोगोऽप्यथ बाङ्गयोगः ।
यार्वान्ततः स्यात् खलु तत्प्रसंख्या स्यात् सन्ततिस्तत्प-
नवांशतो वा । स्वपत्यसंख्या सुतमे नवांशाद्वाच्या द्विनिष्ठा
शुभदृष्टिगात् । शुभांशतो जीववती च कष्टा पापां-
शतः पापखगप्रदष्टेः । कलिबितक्रूरकवयः कर्मास्तु द्वि-
कलत्रगाः । क्रमात् कुर्वन्ति मनुजं लोककौतुकवर्जितम् ।
कविकलानिधिवर्गयुते सुते कविकलानिधियुक्तनिरी-
क्षिते । समभवर्गगते खलु कन्यका विधमभे तु सुतान्
प्रदिशन्ति हि । दासीभवान्यपत्यानि सितानि सुतभा-
गने । सितदष्टे च केचिल्लु चन्द्रादये वसूचिरे । शनि-
गणाः शनिभं सुतमे यदा शशिसुतेन दशा पवित्रोक्तितम् ।
सुक्रकुजाकदृशा न युतं तदा प्रतसुते शनयं निजभूमिजम् ।
सुतभं शनिभं चेत् स्याच्छनियुक्तं शनिनेक्षितम् । दत्तात्म-
जाप्रकटवोध्यं तद्वैत् क्रीतपुत्रदम् । सन्तानभावे कुज-
सप्तमांशे मन्दावितेऽन्यमहदृष्टिहीने । पुत्रो भवेत् कलि-
मकोऽथ कुण्डः पापैर्युते पापमृहे सुतर्चे । चन्द्रे कु-
जांश सुतगे प्रदष्टे मन्देन नान्यैः खलु गृहजातः । शन्य-
शगे सूर्यनिरीक्षिते च कुजे सुतस्ये च सुतोऽपवित्रः ।
शनिवर्गगते चन्द्रे शनियुक्ते च पञ्चमे । प्रदष्टे रविशु-
क्राभ्यां भवेत् पौनर्भवः सुतः । रविचन्द्रमसोर्वर्गः सुतमे
च तयोर्युतिः । शुक्रेण केवलं दष्टे सहोदः कथितः
सुतः । सुतालये भूसुतसंस्थितिश्चेत् संजातसंजातसुत
क्षतिः स्यात् । यदा न दृष्टिर्गृहदेवगुर्वोदृष्ट्या तयोः
स्यात् प्रथमोत्पन्नाशः । सन्तानभावे नवमांशको यः पापैः
प्रदष्टः खलु यन्त्रितैः स्यात् । गर्भा विनश्यन्ति हि तत्-
प्रमाणा यदा न दृष्टिः शुभखेचराणां । काव्ये कुजे

नीचरिपोर्नवांशे पराजिते वापि मृतप्रजः स्यात् । स्त्री-
खेटभांशे तु सुताप्रजः स्यादन्यांशकस्य पुमपत्यभाक् ना ।
पापैः सुतस्यानगतैर्धनैः स्वजनैः सुखेनै रक्षितः कुजे तु ।
वैकल्यभाग् व्याधियुतः शनौ तु शुभमृहैः पुत्रधनैः
प्रपूर्णः । वर्षलग्नतः पुत्रभावफलं नी० ता० उक्तं यथा
“पुत्रायगो वर्षपतिर्गुरुश्चेत् सूर्यारसौख्योशनसोऽथ
चेत्यम् । सत्पुत्रसौख्याय खलार्द्रितास्ते दुःखप्रदाः
पुत्रत एव चिन्त्याः । पुत्रे सुतस्य सहमे सबले सुताभिः
सौख्ये क्षितेऽप्यतिमुखं यदि तत्र वर्षे । सौख्ये क्षिते
शुभमृहे सकुजो बुधश्चेत् पुत्रायगः सुतसुखं विबले
सुतार्तिः । जीवो जन्मनि यद्वाशाववृद्धेऽल सुतगोबली ।
पुत्रसौख्याय भौमो जो वर्षेशोऽल सुताप्रदः । य-
त्वेज्यो जनुषि मृहे विलग्नमेतत् पुत्राप्रैर् बुधसित-
थोरपीत्यसूक्ष्मम् । यद्वाशौ जनुषि शनिः कुजश्च सोऽवृ-
त्ताक्षिं तनुसुतगः करोति नूनम् । पुत्रे पुण्यस्य स-
हसं पुत्राप्रैर् शुभदृष्ट्युक् । लग्नपुत्रेश्वरो पुत्रे पुत्रदौ
बलिनौ यदि । चन्द्रो जीवोऽथ वा शुक्रः खोच्चगः
सुतदः सुते । वक्रो भौमः सुतस्येदुत्पन्नसुतनाशनः ।
सुताधिपो जन्मनि भार्गवोऽवृद्धे पुत्रे विलग्नधिपतीत्य-
शालः । पुत्रप्रदो मन्दमृहस्यपुत्रे पापाधिकारीक्षित
वात्सजार्तिः । यद्वाशिशोमृहः सुतौ च राशिसत्पदा
भिधः । बली जन्मोत्पत्तौ वर्षे तद्दुःखदोऽन्यथा”
पुत्रवल्लि ति० पुत्रोऽस्यस्य “अन्यत्वापि दृश्यते” वार्ति०
बलश्च । पुत्रयुक्ते पक्षे मत्पु मस्य वः । पुत्रवत् तयार्थे
ति० स्त्रियां ङीप् ।
पुत्रशृङ्गी स्त्री पुत्रं पवित्रं शृङ्गमिव पुष्पमस्याः ङीप् ।
अजशृङ्गां राजनि० इयं सुश्रुते श्यामादिगणे पठिता ।
पुत्रश्रेणी स्त्री पुत्रा पवित्रा श्रेणिरत्न ङीप् । सूषिककण्ठ्यां
रत्नमाला ।
पुत्रसङ्करिन् ए० पुत्रे पुत्रोत्पादने सङ्करी । भिन्नवर्णायां
स्त्रियां पुत्रोत्पादनेन वर्णसङ्करकारके भा० क० ४४७० ।
पुत्रसहस्रं न० नील० ता० उक्ते सहस्रभेदे । तदानयनञ्च तत्र
दर्शितं यथा “सुतोऽहर्निशमिन्दुमीज्यात्” । स्फुटजीवा-
दिन्दुं त्यक्त्वा दिवारात्रौ खग्नयोगे पुत्रसहस्रं भवति ।
तत्र च पुण्यसहस्रवत् सैकतादि ज्ञेयम् ।
पुत्रसू स्त्री पुत्रं सृते सू-क्रिप् । पुत्रप्रसवकक्ष्याम् ।
पुत्राचार्य ए० पुत्र आचार्योऽध्यापको यस्य । पुत्रतोऽध्या-
यिनि । मनुः ३।६६२